

رایزنی با فرودگاه نجف برای کاهش هزینه‌ها

دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی گفت: پیش از ایام اربعین به همراه هیاتی از سازمان هواپیمایی کشوری مذاکراتی با رئیس فرودگاه نجف داشتیم و پیشنهادهاتی مطرح شد. امیدواریم توافقاتی درباره کاهش هزینه‌ها برای مسافران ایرانی در این فرودگاه حاصل شود و افزایش پروازها را به فرودگاه نجف داشته باشیم. در غیر این صورت ممکن است شرکت‌ها برای کاهش هزینه‌ها، تصمیمات دیگری اتخاذ کنند.

مقصود اسعدی‌سامانی افزود: در حال حاضر تعادلی در این بخش وجود ندارد. در فرودگاه‌های ایران حداکثر هزینه‌ای که از شرکت‌های هواپیمایی خارجی دریافت می‌کنیم حدود ۲۵۰۰ دلار است اما رقمی که فرودگاه نجف از ما دریافت می‌کند با احتساب هزینه روبالیتی حدود ۱۰ هزار دلار است که برای هواپیماهای پهن‌پیکر به ۱۲ هزار دلار هم می‌رسد که عدد بسیار بالایی است. برای مثال از هر مسافر برای ورود و خروج ۳۰ دلار اخذ می‌شود و تعرفه این فرودگاه برای ویلچر نیز ۲۵ دلار است. دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی در پاسخ به اینکه آیا با طرف عراقی رایزنی‌های لازم صورت گرفته که در ایام و مناسبت‌های خاص که مسافران ایرانی بیشتر می‌شوند تخفیفاتی برای آن در نظر گرفته شود، اظهار کرد: درخواست کاهش هزینه‌های هندلینگ فرودگاه و همچنین حذف عوارض ۱۵ دلاری مسافران ورودی را داریم که توسط مسؤولان فرودگاه نجف در حال بررسی است.

■ ■ ■

رشد ۷ درصدی

توزیع روزانه بنزین

مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران از رشد حدود ۷ درصدی توزیع روزانه بنزین و ثبت رکورد بیش از ۲۰۰ میلیون لیتر در یک روز خبر داد و تأکید کرد: بخش عمده‌ای از تولید سوخت کشور مطابق استانداردهای یورو ۴ و ۵ انجام می‌شود.

کرامت ویس‌کرمی درباره توزیع بنزین در کشور اظهار کرد: از ابتدای امسال تاکنون، میانگین توزیع روزانه بنزین حدود ۱۲۰ میلیون لیتر بوده که نسبت به مدت مشابه پارسال (۱۴۰۳) با رقم میانگین ۱۲۲ میلیون لیتر در روز حدود ۷ درصد رشد داشته است.

وی با اشاره به ثبت رکوردهای تازه در مصرف بنزین کشور افزود: رکورد توزیع بنزین ۲۹ اسفند پارسال با رقم ۱۶۴ میلیون لیتر در یک روز شکسته شده بود اما امسال بیشترین رکورد مصرف بنزین مربوط به ۲۲ خرداد ۱۴۰۴ است که هم‌زمان با تهدیدهای ناشی از حمله رژیم صهیونیستی، مقدار توزیع بنزین در یک روز به بیش از ۲۰۰ میلیون لیتر رسید، همچنین میانگین توزیع بنزین در مدت ۱۲ روزه جنگ ۱۱۷ میلیون لیتر در روز بوده است. ویس‌کرمی درباره تولید سوخت باکیفیت در کشور گفت: بخش قابل‌توجهی از تولید کشور مطابق استاندارد یورو ۴ است، همچنین عمده تولید نفت‌گاز کشور بر مبنای استاندارد یورو ۴ و یورو ۵ است که در تمام جایگاه‌های توزیع کلاشهرها عرضه می‌شود.

وی با اشاره به اهمیت استفاده از کارت هوشمند سوخت اظهار کرد: بر اساس قانون برنامه و بودجه، تکلیف شده تا ۹۵ درصد خودروها از کارت شخصی خودشان برای دریافت سوخت استفاده کنند اما عمده مردم به این قانون عمل نمی‌کنند و هم‌اکنون حدود ۴۵ درصد بنزین کشور با کارت جایگاه عرضه می‌شود، در حالی که اگر همه مردم از کارت شخصی خود استفاده کنند، افزون بر حفظ سهمیه یارانه‌ای، امکان بهرمندی از نرخ دوم نیز فراهم می‌شود.

مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران به رانندازی سالمه اینترنتی ثبت‌نام کارت سوخت المثنی اشاره کرد و افزود: به‌منظور تسهیل فرایند و کاهش زمان دریافت کارت سوخت المثنی که بیش از رانندازی این سالمه‌ها بیش از یک ماه زمان می‌برد، سامانه اینترنتی ثبت‌نام کارت سوخت المثنی از ابتدای امسال فعال شده و متقاضیان با استفاده از این سامانه، در کمتر از یک هفته می‌توانند کارت سوخت خود را دریافت کنند. همچنین هم‌اکنون روزانه ۱۸ هزار عدد کارت سوخت تولید می‌شود که قرار است به روزانه ۳۰ هزار عدد افزایش یابد.

■ ■ ■

هدف‌گذاری صادرات ۴.۵ میلیارد دلاری خدمات فنی – مهندسی

سرپرست دفتر محصولات دانش‌بنیان و خدمات فنی – مهندسی سازمان توسعه تجارت ایران درباره هدف‌گذاری این‌بخش برای صادرات گفت: با توجه به آاماری که اکنون از صادرات خدمات فنی – مهندسی داریم، هنوز با آن رقمی که مد نظر داریم یعنی ۴.۵ میلیارد دلار فاصله بسیاری داریم.

سهراب سلیمی درباره روند صادرات خدمات فنی مهندسی کشور در سال‌های اخیر گفت: صادرات خدمات فنی – مهندسی سازمان توسعه تجارت ایران افزود: البته سهم ما در سال‌های مختلف متفاوت بوده و با اینکه اکنون این سهم خیلی مورد رضایت و به اندازه لیاقت و سزاواری آنها نیست اما در طول ۳۲ سال گذشته روندی داشته که با توجه به شوق‌هایی که دولت در دوره‌های مختلف به این بخش اختصاص داده است، شاهد افزایش صادرات در این زمینه بودیم. ضمناً چندین پروژه را در کشورهای همجوار شروع کرده و کارهای آن را در کمیته ماده ۱۹ انجام داده‌ایم که هم به صورت حضور انفرادی شرکت پیمانکار ایرانی و هم به صورت اشتراکی، توانسته‌ایم برخی از این پروژه‌ها را هدفگذاری کرده و به آنها برسیم.

«وطن امروز» از چگونگی حذف یارانه ۱۸ میلیون نفر از ۳ دهک بالا تا پایان شهریور امسال گزارش می‌دهد

یارانه‌زیر تیغ اصلاح

شفافیت در شاخص‌ها، شرط لازم برای اجرای عادلانه سیاست حذف یارانه‌هاست

مانند کالابرگ الکترونیک وجود ندارد در حالی که عمدتاً برای دهک‌های پایین طراحی شده است. حذف یارانه نقدی از دهک‌های میانی بویژه بدون شفافیت در شاخص‌های ارزیابی ممکن است فشار اقتصادی مضاعفی را بر این گروه‌ها وارد و کارکرد حمایتی نظام یارانه‌ای را با چالش جدی مواجه کند.

اگر سامانه‌های شناسایی صرفاً بر اساس داده‌های خام بانکی تصمیم‌گیری کنند، خطر حذف اشتباه خانوارهای نیازمند بسیار بالاست.

■ ضرورت واکنش سریع به اعتراضات

در چنین شرایطی، سامانه‌های رسیدگی به اعتراضات باید با نهایت سرعت و دقت عمل کنند. تأخیر در پاسخگویی یا بی‌توجهی به درخواست‌ها می‌تواند به خانواده‌های نیازمند آسیب بزند. به همین دلیل دولت باید زیرساختی فراهم کند که افراد بتوانند به راحتی مستندات خود را ارائه دهند و فرایند بررسی به‌صورت شفاف و قابل پیگیری انجام شود.

در حال حاضر شاخص‌هایی مانند «سرانه درآمد ماهانه پس از کسر اجاره»، تراکنش‌های بانکی، مالکیت خودروهای لوکس، سفرهای خارجی و اقامت در خارج از کشور برای حذف یارانه‌ها مطرح شده‌اند اما وزن‌دهی این شاخص‌ها، نحوه محاسبه و میزان تأثیر هر کدام هنوز به طور رسمی اعلام نشده است. این ابهام‌ها دقت در تعیین وضعیت درآمدی را زیر سوال می‌برد.

در واقع در روند حذف یارانه‌بگیران، آنچه بیش از پیش اهمیت می‌یابد، دقت در تشخیص دهک‌های درآمدی و پرهیز از تصمیم‌گیری‌های شتاب‌زده و مبتنی بر داده‌های ناقص یا تفسیرهای سطحی از رفتارهای مالی افراد است. بویژه درباره خانوارهایی که در دهک هفتم قرار دارند، حساسیت این موضوع دوچندان می‌شود، چرا که این گروه در مرز میان بر‌خورداری و محرومیت قرار گرفته و کوچک‌ترین خطا در ارزیابی وضعیت اقتصادی آنان می‌تواند منجر به محرومیت از حمایت‌های دولتی شود.

و دهک دهم پردرآمدترین گروه محسوب می‌شود. ترکیب سید هزینه‌ای خانوارها نیز در دهک‌های مختلف تفاوت‌های چشمگیری دارد. دهک‌های اول تا سوم، عمدتاً بخش اعظم درآمد خود را صرف تأمین خوراک، اجاره مسکن و خدمات بهداشتی اولیه می‌کنند. درآمد ماهانه این خانوارها پس از کسر اجاره معمولاً کمتر از ۱۵ میلیون تومان است و وابستگی شدیدی به یارانه نقدی و کالابرگ دارند. الگوی مصرف آنان محدود به کالاهای اساسی و خدمات عمومی است.

دهک‌های میانی، شامل دهک‌های چهارم تا هفتم، با درآمدی بین ۱۵ تا ۲۵ میلیون تومان در ماه، با چالش‌هایی نظیر فشار تورمی، کاهش قدرت خرید و احتمال حذف یارانه مواجه‌اند. سبد هزینه‌ای این گروه ترکیبی از کالاهای اساسی و نیمه‌لوکس، خدمات خصوصی محدود و هزینه‌های آموزشی و حمل‌ونقل است. این گروه به‌ویژه دهک هفتم، در مرز طبقه متوسط و پردرآمد قرار دارد و به همین دلیل در معرض خطای سیستمی در فرایند حذف یارانه‌ها قرار گرفته، چراکه تراکنش‌های بانکی بالا در برخی مشاغل لزوماً به معنای درآمد بالا نیست و ممکن است منجر به حذف ناعادلانه یارانه شود.

دهک‌های بالا شامل دهک‌های هشتم تا دهم، درآمدی بیش از ۲۵ میلیون تومان در ماه دارند که در برخی موارد به بالای ۵۰ میلیون تومان نیز می‌رسد. این گروه بخش قابل توجهی از هزینه‌های خود را صرف مسکن لوکس، خودروهای گران‌قیمت، سفرهای خارجی، آموزش خصوصی و سرمایه‌گذاری‌های ملکی و مالی می‌کنند. الگوی مصرف آنان به‌طور کامل با دهک‌های پایین و میانی متفاوت است و به‌نوعی نمایانگر شکاف طبقاتی در جامعه است.

در تحلیل نهایی، ضریب جینی ایران در سال ۱۴۰۴ حدود ۰.۴۱۵ برآورد شده است. این شاخص بیانگر میزان توزیع عادلانه درآمد در جامعه است و در صورت عدم اصلاح سیاست‌های حمایتی، امکان اجرای سیاست‌هایی

گروه اقتصادی: با تکرار تکلیف قانونی حذف ۳ دهک پردرآمد از فهرست یارانه‌بگیران در بودجه سال ۱۴۰۴، وزارت رفاه و سازمان برنامه و بودجه موظف شده‌اند نسبت به شناسایی و حذف یارانه دهک‌های هشتم، نهم و دهم (۱۸ میلیون نفر) اقدام کنند. این مأموریت در ظاهر ساده اما در عمل پیچیده و پرمخاطره است، چرا که مرز میان دهک‌های متوسط و پردرآمد، به‌ویژه در شرایط اقتصادی متغیر، بسیار باریک و لغزنده است.

مردادماه بیش از ۳ میلیون نفر از فهرست یارانه‌بگیران حذف شدند. هرچند این اقدام در راستای اجرای قانون بودجه انجام شد اما واکنش‌های گسترده‌ای را در جامعه در پی داشت. دلیل اصلی این اعتراضات، نبود شفافیت در شاخص‌های شناسایی پردرآمدها و احتمال خطا در تشخیص وضعیت واقعی خانوارها بود. یکی از نگرانی‌های جدی، مربوط به خانوارهایی است که در دهک هفتم قرار دارند؛ گروهی که نه آنقدر پردرآمد هستند که از حمایت‌های دولتی بی‌نیاز باشند و نه آنقدر کم‌درآمد که در اولویت دریافت یارانه قرار گیرند. این خانوارها ممکن است به دلیل نوع شغل‌شان مانند فعالیت‌های پشتیبانی، خدمات کارپردازی یا واسطه‌گری تراکنش‌های بانکی بالایی داشته باشند، حتی با حساب‌های شخصی اما این حجم تراکنش الزاماً به معنای درآمد بالا نیست.

سال جاری وضعیت درآمدی دهک‌های مختلف جمعیتی ایران همچنان تحت تأثیر عوامل کلان اقتصادی نظیر تورم، رکود ساختاری و سیاست‌های حمایتی دولت قرار دارد. این عوامل موجب شده تا شکاف درآمدی میان اقشار مختلف جامعه نه‌تنها حفظ شود، بلکه در برخی موارد تشدید شود. بر اساس آخرین داده‌های منتشرشده از سوی مرکز آمار ایران و سایر نهادهای رسمی، می‌توان تصویری نسبتاً دقیق از توزیع درآمد و الگوی هزینه‌ای دهک‌های درآمدی، جامعه را به ۱۰ گروه مساوی از نظر جمعیت تقسیم می‌کند؛ دهک اول کم‌درآمدترین

ضعف نظارت بانک مرکزی بر رمزارزها

شناخت چندان بیراه نیست، چرا که نخستین رمزارز ساخته شده بیت‌کوین بود که در سال ۲۰۰۹ توسط شخصی با نام مستعار ساتوشی ناکاموتو معرفی و عملیاتی شد. تشریح فنی چگونگی عملیاتی شدن این رمزارز در جای خود بسیار موضوع جذاب و بااهمیتی است اما از حیث ماهیتی یک مساله ذاتی این اختراع همین بود که بیت‌کوین ذاتاً به علت بی‌اعتمادی به نهادهای پولی و مالی شکل گرفت. ظهور بیت‌کوین به عنوان نخستین پول دیجیتال دقیقاً به فاصله کمی پس از بحران بزرگ اقتصادی ۲۰۰۸ رخ داد؛ بحرانی که هرچند علل زیادی در رابطه با شکل‌گیری آن وجود داشت اما قطعاً یکی از مهم‌ترین آنها سیستم پولی فاسد بانک‌ها و موسسات مالی بود. بانک‌ها نه‌تنها در این بحران، بلکه در بحران‌های پیشین اقتصادی هم عمدتاً در صف متهمان اصلی قرار داشته‌اند و درک آن واقعا دشوار نیست، چرا که در حال حاضر نیز وقتی به نظام پولی نگاه می‌کنیم سیستم تخصیص وام، ارزش‌گذاری دارایی‌های بانک و از همه مهم‌تر خلق پولی که بانک‌ها به علت داشتن حساب دفتری متمرکز در نزد بانک مرکزی می‌توانند انجام دهند، مشکلات اقتصادی زیادی را به همراه داشته است. در این شرایط ناکاموتو سیستم ثبت حساب‌های توزیع شده‌ای ایجاد کرد که نقطه مزیت بزرگ آن این بود که میزان موجودی هر فرد از آن دارایی نزد همه دارندگان ثبت است و تقریباً همه در آن واحد از آن اطلاع خواهند داشت. مهم‌ترین اثری که این سیستم ثبت حساب‌ها دارد این‌ست که دیگر امکان اینکه بانک‌ها به علت داشتن حساب دفتری متمرکز و غیرتوزیع شده بتوانند با چند کلیک حساب اعتباری کسی را شارژ کنند وجود ندارد. این اختراع ساتوشی دهان‌کجی و اعتراضی بود به بانک‌ها و ساختارهای مالی که با به آنها اعتمادی نیست و به فکر منافع خود هستند و یا ناامیدی از نظارتی که

سجاد افشار، معاون حقوقی و امور مجلس بانک مرکزی طی مصاحبه‌ای که ۲۹ مرداد با رسانه‌ها داشت، بیان کرد: «مطابق با ماده ۵۹ قانون، بانک مرکزی اشخاص فعال در عرصه رمزپول‌ها را اشخاص تحت نظارت بانک مرکزی دانسته و تبصره یک ماده ۴ قانون نیز تصمیم‌گیری درباره جواز یا عدم جواز نگهداری و مبادله انواع رمزپول را بر عهده هیات عالی بانک مرکزی گذاشته است».

در این یادداشت نگاهی تخصصی‌تر نسبت به ماهیت چیزی که در این سیاست‌گذاری مورد بحث است یعنی رمزارزها یا همان رمزپول‌ها (Cryptocurrency) می‌خواهیم ببیناریم و از دریچه آن، نگاه دقیق‌تری نسبت به این سیاست‌ها داشته باشیم که آیا واقعا ناظر به این مساله کاربردی هستند؟

در اظهارات معاون حقوقی و امور مجلس بانک مرکزی تمام شئون تنظیم‌گری و صدور مجوز و حتی جواز نگهداری یا عدم نگهداری دارایی رمزارزها تبیین شده که البته طبق مصوبه بانک مرکزی با عنوان رمزپول‌ها در ید اختیار پرقدرت بانک مرکزی قرار گرفته است. این موضوع هم در متن قانون موجود است و هم در دستوری، رئیس‌جمهور به نقش انحصاری بانک مرکزی در این موضوع تأکید کرد. هر چند این موضوع همانطور که بیان شد به بخشی از قانون بانک مرکزی اشاره دارد که در رابطه با فناوری‌های نوین مالی و ابزار پرداخت و همچنین رمزپول‌ها اقدام به سیاست‌گذاری کرده است.

■ ماهیت نظارت‌ناپذیر

عمده ما رمزارزها را از بیت‌کوین می‌شناسیم و این

ساختار باید برای جلوگیری از ایجاد مشکلات بزرگ در برابر آنها داشته باشد. در نتیجه به رسمیت نشناختن این نهادها و بی‌اعتمادی به بانک‌ها، دارایی‌ای را خلق کرد که با الگوریتم‌های ریاضی نه امکان تولید دروغین آن را کسی داشته باشد و نه برای اطمینان از راستگویی مبادله‌کنندگان نیاز به نهاد ناظری باشد.

■ نقض غرض

شناخت این فلسفه و درک درست این ماهیت می‌تواند اثر قابل توجهی بر شیوه سیاست‌گذاری ما در رابطه با آن داشته باشد. قطعاً نمی‌توان با نوشتن چند خط قانون و اظهار نظر معاون حقوقی و امور مجلس بانک مرکزی مبنی بر اینکه «تصمیم‌گیری درباره جواز یا عدم جواز نگهداری و مبادله رمزارزها با ما است» برای پدیده‌ای که ذاتاً به علت عدم اعتماد به بانک‌های مرکزی و تمرکزهای قانونی شکل گرفته است سیاست‌گذاری کرد. این حالت را اگر نقش قرض نگوئیم قطعاً شرایط ویژه‌ای برای سیاست‌گذار است که ملاحظات ویژه‌تری را به همراه خواهد آورد که باید به آنها اندیشید.

این دارایی دیگر طلا، ارز و سکه نیست که با ممنوع اعلام کردن نگهداری آن یا رصد حساب صرافی‌ها بتوان بر بازار آن اثر داشت، بلکه پدیده‌ای توزیع شده است که هیچ دولتی بر آن نمی‌تواند اثرگذار باشد. همچنین پاسخ‌هایی از قبیل جمع‌آوری مزارع استخراج یا بستن درگاه‌های پرداخت ریالی نمی‌تواند پاسخ‌های کامل و جامعی در رابطه با آن باشد.

■ چه باید کرد؟

به طور حتم هیچ کس بیان نمی‌کند دولت‌ها باید به کلی از دایره تنظیم‌گری رمزارزها خارج شوند، خیر! برای تشکیل کارگزاریی‌ها یا دیگر اشخاص حقیقی و حقوقی که می‌خواهند نقش واسطه‌گری مالی را در این بازار پیاده

دیدگاه

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini

مehdi hosseini